

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.615 van 13 december 2000
in de zaak A. 55.905/VII-15.712.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Britse (Hong-Kong) nationaliteit, op 24 januari 1994
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van
13 juli 1993 tot weigering van een machtiging tot
voorlopig verblijf, aan de verzoekende partij ter
kennis gegeven op 6 december 1993;

Gelet op het arrest nr. 56.003 van
25 oktober 1995 waarbij de schorsing van de
tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt
verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 2 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gelet op de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld op de openbare terechtzitting van 21 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DAHMANI die, loco Advocaat L. DENYS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Brits Hong-Kongse nationaliteit, diende op 17 juli 1992 bij het Consulaat-generaal van België te Hong-Kong een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf. Verzoeker was in het bezit van een arbeidskaart B, afgeleverd op 25 mei 1992, om te werken als chef-kok voor restaurant "China" van 1 mei 1992 tot 30 april 1993.

1.2. Op 6 april 1993 nam de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot verwerping van aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf. De beslissing is als volgt gemotiveerd :

"(...)

MOTIEF VAN DE BESLISSING :

1) De immigratie van vreemde werknemers is opgeschort bij regeringsbeslissing sedert 01.08.74 en hernomen bij regeringsverklaring van 10.05.88.

2) Betrokkene wil een beroep uitoefenen dat geen aanspraak op een uitzondering kan maken.

3) Betrokkene oefent een beroep uit (DRIVER) dat niet verenigbaar is met het vooropgesteld beroep (chef-kok).

(...).".

1.3. Op 19 mei 1993 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf bij het Consulaat-generaal van België te Hong-Kong.

1.4. Verzoeker was in het bezit van een arbeidskaart B, afgeleverd op 15 april 1993, om te werken als chef-kok voor restaurant "China" van 1 mei 1993 tot 30 april 1994.

1.5. Op 13 juli 1993 nam de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van een machtiging om voorlopig verblijf. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd :

"(...)

MOTIEF VAN DE BESLISSING :

De immigratie van vreemde werknemers is opgeschort bij regeringsbeslissing sedert 01.08.74 en hernomen bij regeringsverklaring van 10.05.88. Betrokkene wil een beroep uitoefenen dat geen aanspraak kan maken of een uitzondering. (...).".

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat in volgende bewoordingen is gesteld :

"Eerste middel, afgeleid uit de schending van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, met name artikelen 2 en 3.

De motivering van een bestuurshandeling, zoals de bestreden beslissing er één is, moet draagkrachtig zijn en afdoend. Met andere woorden, zij moet een juiste en pertinente wettelijke grond vermelden die aanvaardbaar is met het oog op het beleid (Dirk VANHEULE, De motiveringsplicht en de vreemdelingenwet, Tijdschrift voor vreemdelingenrecht, 1993, blz. 67 tot 71).

In casu verwijst de beslissing naar de immigratiestop van 1974. Deze stop betreft immigratie van vreemde arbeidskrachten. Sedert de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de staatshervorming, beslist niet meer tegenpartij maar wel de gewestelijke overheid, of op de beperking van vreemde arbeidskrachten afwijkingen kunnen worden toegestaan, door aan een bepaalde vreemdeling die in België als werknemer voor meer dan drie maanden wenst te komen verblijven, een arbeidsvergunning toe te kennen. Met andere woorden, over de vraag of in een individueel geval van de immigratiestop van 1974 dient afgeweken te worden, wordt beslist door het gewest en niet door de federale overheid, tegenpartij.

Door aan verzoeker een arbeidsvergunning B af te leveren, heeft het Vlaams Gewest beslist dat de immigratiestop op hem niet diende toegepast te worden omdat er voor het bepaald werk dat hij wenst uit te oefenen geen Belgen of hier verblijvende vreemdelingen beschikbaar zijn.

Door de immigratiestop ten aanzien van verzoeker toch in te roepen, begeeft tegenpartij zich op het terrein voorbehouden aan het Gewest en bezondigt ze zich aldus aan een bevoegdheidsoverschrijding. Het is niet duidelijk waarop de zin in de motivering 'Betrokkene wil een beroep uitoefenen dat geen aanspraak kan maken op een uitzondering' slaat, behalve op artikel 9, 2° lid, van het K.B. nr. 34 van 20 juli 1967. Aldus motiveert tegenpartij ten aanzien van een materie waarover hij geen bevoegdheid heeft.

Uit het voorgaande volgt dat de motivering uitsluitend betrekking heeft op de vraag of aan verzoeker al dan niet een arbeidsvergunning mag afgeleverd worden. Welnu, daarover is reeds een beslissing getroffen door het Gewest. Tegenpartij gaat door het nemen van de bestreden beslissing met zulke motivering, daartegenin. De motivering is bijgevolg niet pertinent en schendt aldus de ingeroepen wetsbepalingen.";

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat in volgende bewoordingen is gesteld :

"Tweede middel, afgeleid uit een machtsoverschrijding.

Uit het voorgaande volgt dat tegenpartij, eens aan verzoeker een arbeidsvergunning werd afgeleverd, het verblijf niet mag weigeren om redenen die verband houden met de immigratiestop van 1974. Door de weigering te steunen op deze grond, raakt zij aan de bevoegdheid van het Vlaams Gewest. Bijgevolg is er sprake van machtsoverschrijding.";

2.2. Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt :

"De immigratie van vreemde werknemers is opgeschort bij Regeringsbeslissing sedert 01.08.74 en hernomen bij Regeringsverklaring van 10.05.88. Betrokkene wil een beroep uitoefenen dat geen aanspraak kan maken op een uitzondering";

2.3. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de belanghebbende in kennis te stellen van de redenen waarom de desbetreffende administratieve overheid tot de bestreden beslissing is gekomen zodat hij in staat is te weten of het aangewezen is zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat aan deze doelstelling werd tegemoet gekomen; dat in de akte de juridische en feitelijke overweging-

en moeten worden vermeld en dat deze afdoende moeten zijn;

Overwegende dat het regelen van de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid, en dat de toepassing van die regelen inzonderheid tot de bevoegdheid van de federale Minister van Binnenlandse Zaken behoort; dat het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen op grond van artikel 5, § 1, II, 3/, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; dat de toepassing van de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten op grond van artikel 6, § 1, IX, 3/, van diezelfde bijzondere wet; dat daaruit volgt dat de vaststelling van de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten behoort tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid; dat de federale overheid bijgevolg zowel bevoegd is voor het vaststellen van de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten als voor de vaststelling en de toepassing van de regelen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de Minister van Binnenlandse Zaken bij de uitoefening van laatstvermelde bevoegdheid derhalve rekening kan en moet houden met de door de federale overheid vastgestelde normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten; dat de Minister van Binnenlandse Zaken derhalve de bestreden beslissing kon nemen omwille van het motief ervan; dat de immigratiestop immers een norm, meerbepaald een beleidsnorm, is betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten; dat bijgevolg uit de

omstandigheid dat aan verzoeker door het Vlaamse Gewest een arbeidsvergunning B werd afgeleverd niet volgt dat de Minister van Binnenlandse Zaken gehouden was de machtiging tot voorlopig verblijf af te leveren;

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing weliswaar zeer summier is maar de omstandigheden van de zaak in acht genomen pertinent en afdoende is; dat de bestreden beslissing evenmin is aangetast door machtsoverschrijding; dat de middelen niet gegrond zijn.

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien december tweeduizend, door :

de HH. L. LAVRYSEN,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

L. LAVRYSEN.